

**Infantem epilepticum cognoscendum curandumque ... / examini exponit
Johann-Victor Jägerschmidt.**

Contributors

Jägerschmidt, Johann Victor, active 1683-1684.

Publication/Creation

Altdorffii : Literis Henrici Meyeri, [1684]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/xvbkby4a>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

J. V. J.

AUCTORITATE

GRATIOSISSIMI

SENATUS ASCLEPIADEI
IN UNIVERSITATE ALTDORFINA

INFANTEM EPI-
LEPTICUM

cognoscendum curandumq;

Pro

LICENTIA DOCTORALI

Publico φιλιάρτων examini

exponit

JOHANN-VICTOR Sägerschmidt/

Giengâ-Suevus.

Ad d. 23. Junii, A. O. R. 1684.

Literis HENRICI MEYERI, Univ. Typogr.

Lena

J. V. J.

ALICATORIA

GRATULAMINI

ENATUS ASSCIEPIADEI

IN UNIVERSITATE ALTDORFANA

INFANTEM EPI

LEPTICUM

cognoscendum curandum;

1793

LICENTIA DOCTORALI

Tabula dissertationis

exponit

JOHANNI-VICTOR HENNING

Georg. J. J. J.

Al. 23. Junii. A. O. R. 1793.

apud Henrici Meyeri, Univ. Typogr.

I. N. J.

Proœmium.

 *S*toicorum antesignanum Zenonem, uti nec animi diversa ob incommoda sæpenumero humanum genus infestantia, ita nec ob corporis dolores tritari, vel iisdem moveri hominem decere, voluisse, verum discipulis suis curam pictam in pariete esse nebulam dolorem, persuasisse; quin etiam atrocissimis vexatum doloribus tanquam ἀπαθῆν, O dolor, dolor, nihil agis! exclamasse, è litterarum monumentis constat; Ast apage cum tali Philosophia Sacra Scriptura naturæq; legibus repugnante! Quis adeo immanis, ut si cum Plinio, quod à suppliciis vitam auspicietur homo, unam tantum ob culpam, quia natus est, in memoriam revocet, non miseratio subeat, quod certè nostra vita aliud nihil, nisi morbus sit perpetuus, ideoq; rectè cum sapiente Solone asserendum: Homo est putredo in exortu, bulla in omni vita, esca vermium in morte? quis non misericordiâ afficere-

tur, si Infantes in dias modo luminis auras na-
 tos, & fletibus quasi nos ad auxilium imploran-
 tes, à variis morborum generibus jam affici u-
 det? nonne statim à primo vitæ nostræ limine
 myrias nos comitatur morborum, quos si omnes
 delineare vellemus, opus immensi laboris aggre-
 deremur; sufficiat saltem unicum affectu atro-
 cissimo, Epilepsiâ scilicet, laborantem Infanten-
 tem ante oculos ponere, nemo cui sana adhuc mens
 totam nostram vitam morbum esse ibit inficia.
 In hujus affectûs ventilatione ergò Indultu gra-
 tiosissima Facultatis Medicæ loco Inaugurali
 Disquisitionis, ansa arreptâ ex Spectatissim
 DN. DECANI &c. Collegio Practico, exercebi-
 mus intellectum nostrum; cum verò ille ad na-
 turâ etiam perspicua maxime, ut oculi vesper-
 tilionum versus meridianam lucem se habeat
 à Supremo cœlestis luminis fonte, Divino Numi-
 ne, exoramus radios: Adsis nobis lumine verita-
 tis tuæ mirabilia hujus Epilepsiæ in futuram &
 infantum puerorumq; salutem indagaturis, ad-
 sis flamine Gratia tuæ!

CASUS.

Puerulus quidam, qui unius fere anni spatium emensus, honestis, vegetis, tam publico, quam privato sedulo fungentibus officio parentibus oriundus, nondum ab lactatus, omnis generis alios cibos, simul cum lacte matris (quæ acidorum & frigidorum esu delectabatur) capiens, in prandio satis repletus, alvum insolito more habens sicciorem, horis pomeridianis in lectum somnum capeffendi gratia repositus, placide quidem requievit, mox autem in somno corpusculum cum anxietate circa præcordia hinc inde movere cœpit, donec ex improvise oculi aperti, labia, mandibulæ, reciproco motu per horæ penè quadrantis spatium convellerentur, à quo paullulum quidem symptomatum cessavit vehementia, mox autem rediit, unde Parentes, spectaculo hoc commoti, sollicitè Medici exposcunt consilium.

RESOLUTIO.

Quod Affectus, quo noster Æger tenellus laborat, sit *Morbi Epilepsia*, à Græco verbo *Ἐπιλαμβάνειν*, quod subdito mentem sensusq; omnes quasi prehendat, originem trahens, ex symptomatum concurrentium colluvie facile perspicere licet; I. enim *Actiones lasas* & quidem *deprava-*

determinatio.

Vatas testantur illi motus clonici oculorum, labiorum, & mandibularum ob Ω uum animalium impetuofum & inordinatum ad musculos motum, & nihilominus tamen eorum vigorem sensorium fixatum & inhibitum.

II. *Anxietas* verò circa *præcordia* ob sanguinis vaporosi impeditiorem per pulmones & cor motum oriri videtur.

III. Inter *Excretalia* *Alvisiccitas* ob acidas particulas, si-
ve succi pancreatici, siue etiam bilis ex assumtis eò colle-
ctas excrementitias intestinorum motum peristalticum
cohibentes urget.

Definitio. Est verò *Epilepsia varia* & *mixta actionum*, præsertim
animalium, lesio, cum aliorum symptomatum sæpe concursu,
imprimis motus localis depravatus, vel totius corporis, vel
certorum saltem ejus membrorum, cum sensuum hæbetudine ab
aura vitiosa acidâ Ω -us animales & lympham potissimum di-
versimode inquinante, dependens.

Note Generaliores. §. I. Affectus hic multifariis alias insignitur nominibus ac
titulis ab ejus vehementia desumptis, dum vocatur *Morbus sacer*,
Herculeus, *Caducus*, *Comitialis*, *Sonticus*, *Lunaticus*, *Morbus*
major, qui sputatur *Plauto Captiv. act. 3. sc. 4.* Infantilis siue
Puerilis, Germanis *die schwere Noth / Freiß*; in specie *Kinder*
Freiß / fallende Sucht &c. Quoad genus differt *Epilepsia* à vera
convulsione, vel *Spasmo*, quod in universali totum corpus ri-
get, vel in quibusdam locis saltem os occluditur, statim paucis
diebus à nativitate cum eventu lethali, & vulgo *die Klamme /*
oder Klamm-Freiß dicitur. In diversis subjectis alia etiam dan-
tur symptomata, v. g. dum ægri subito in terram cum impetu
prosternuntur, non aliter, uti loquitur *Willis Pathol. cerebri c. 3.*
quam si domus à pulvere pyrio explosa subverteretur, quæ ut-
plurimum extra locum in quo steterat, dimovetur, ob fibra-
rum vehementissimam irritationem. Spuma sæpe ex ore propul-
lulat ob fermentationem lymphæ & liquoris salivalis occasione
sanguinis etiam in pulmone & corde impediti & turgentis exci-
tatam. In ipsis insultibus etiam accidit, ut nihil possint deglu-
tire, ast singularem & domesticam observationem *Sylvius* ad-
notavit *l. 4. Prax. Med. tr. 1. c. 6. §. 5.* in propria filiola, quæ octo
men-

mens nata postremo vitæ die propter difficilius erumpentes dentes insultibus epilepticis afflicta, durante per horas aliquot paroxysmo Epileptico, quævis oblata commode sumfit, cessante vero paroxysmo nihil amplius per horas plures admisit, sed tandem placide exspiravit. Symptomatum quidem in qualitatibus mutatis nulla facta est mentio in historia, sed absque dubio Pallor faciei quoque adfuit, ceu cruditatis signum, cum febris abfuerit, alias etiam faciem intensius rubere, si febre ardente infantes corripuntur; si autem malignitas adfuerit coagulativa, rubedinem in violaceum mutari colorem experientia testatur.

Subiectum in nostro ægro potissimum patiens, sive *Subjecti* pars recipiens, sunt *Organa sensuum*, qua externorum, qua *declara-* interiorum, quorum agendi facultates & functiones in *tio.* ipso paroxysmo abolentur, aut nimium imminuuntur; nec non *Musculosæ partes* earumque *fibræ*, præsertim oculorum, labiorum, & mandibularum, quamvis sine dubio musculi quoque thoracis & intercostales ipsumque *Dia-* phragma, ceu primarium respirationis instrumentum, com- patiantur. Pars vero mandans non tam *Cerebrum*, *Ce-* rebellum, & *Principium nervorum*, quam consensualis, *Ventriculus* corrupto acrescente chyloso liquore effluvia vitiosa acida exspirante refertus, & nervoso generi com- municans hic potissimum attendi debet, *Intestinis* non exclusis, præsertim tenuioribus.

§. II. Differentia enim datur inter Epilepsiam *per essentiam*, *Nota Ge-* cujus causa interna & proxima in ipso cerebro & cerebello se- *neral.* dem suam & originem obtinet; & *per consensum*, quæ causam recipit aliunde è ventriculo, liene, utero & similibus. *vid. Wil-* *lis. d. l. c. 3. aliq.* Nostri instituti non concedit ratio, nec penuria librorum, ea prolixius declarare. In nostro verò ægro puerulo *consensualem* esse affectum, extra dubitationis aleam po- situm est.

Causa proxima irritans est *Halitus* quidem mixtus ex *Causarum* acido ☉oso & ☉laceo, aut ☉onoso styptico cum *-ibus explica-* *ani-* *tio.*

animalibus siue ad principium nervorum commune delatus, & sensuum vigorem obtundens, siue in fibras motrices partium affectarum sese insinuans, ibidemq; notatam irritationem convulsivam instituens. *Antecedens* hic gemina concurrere videtur, partim fermenti in ventriculo dispositio vitiosa & acida assumpta alimenta facile corrumpens; partim etiam sanguinis crudis chylosis portionibus multum referti ad fermentationem inordinatam proni mala constitutio. *Procatartica* in historia recensita duplices occurrunt, quarum quaedam ad infantem, quaedam ad matrem spectant. *Illæ* sunt vitiosa alimentorum variorum ætati tenellæ inconvenientium assumptio, & per copiam maiorem ventriculi aggravatio, ut rite chylicare nequiverit: Hæc est lactis materni vitium, quod acidorum alimentorum & frigidorum frequenti usu contractum est: Qualis enim cibus & potus, talis etiam habetur chylus, lac & sanguis.

Note General.

§. III. Nonnulli cum *Willisio* causam proximam per auram explicant, & quidem Θ osam explosivam, qualis excitatur à pulvere pyrio accenso: de cuius tamen universali veritate merito dubitavit *supralaudatus* Dn. DECANUS, *Mecænas ac Promotor noster ad cineres devenerandus in Collegio Practico*, ob duas præsertim rationes, (1.) quod febres supervenientes epilepsiam plerumque solvant, causam hujus rarefaciendo & dissolvendo. (2.) propter curationem sæpe per volatilia, spirituosam, rarefacientia instituendam; Alii spiritum sylvestrem appellant. Ex *Helmontii* hypothésibus *Gas* nomine venire posset, non quidem vitalis, quod lumen est atque balsamus à corruptione præservans, solari lumini adæquatum, sed sylvestris, qui in se est spiritus concretus & corporis more coagulatus, sed accedente fermento excitatur, quemadmodum utriusq; *Gas* naturam prolixius descripsit *tract. Complex. atque Mist. Elem. figm. n. 14. 21. 42.* Causas antecedentes internas in aliis subjectis occurrentes per essentiam & per consensum ob temporis penuriam non licet hoc loco exponere. Ad *Procatarticas* aliàs quoque pertinent *Dentitio*, quæ fortassis etiam in nostro infante concurrere potuit, suadente hoc ipsa ætate

9. (68)
tate dentitioni faventé; licet in historia mentio non fiat, con-
agium quoq; salivæ per pocula communia communicatum in-
er causas Epilepsiæ procatarcticas scil. retulit *Nobiliss. Excell.*
Experientiss. DN. MAURICIUS HOFFMANNUS Sereniss.
Electoris & Marchionum Brandenburg. ut & Reipubl. Norimb. Ar-
chiater & in Facult. Med. Prof. Primarius, celeberrimus Dn. Patro-
nis atq; Promotor æternum de venerandus Sciag. Morb. contag. Disp.
3. & confirmatur historia observata à D. D. Vito Riedlino obs. 33.
inter causas procatarcticas haud infrequentes etiam esse solent
vermes sive Lumbrici qua Ascarides, quâ Teretes oblongi, qui-
bus pueri obnoxii esse solent sæpissime, quoniam generantur ex
crudis portionibus ab infantis cibis copiosis atque corruptis, im-
primis carniū & victuum horariorum ingurgitatione qui post-
ea mordentes fibrosas intestinorum partes interiores, in motus
convulsivos irritari & per consensum & interventum halituum
acidorum acrium ipsum principium nervorum afficere possunt,
teste *Sylvio d. l. c. 10.* De causis fortuitis & contingentibus, qua-
les sunt terror ex tonitru, mora longa in balneo, Epilepticus
alius repente in terram prostratus videatur *Sennertus Med. Prax.*
L. 1. part. 2. c. 21. Alias & variolæ, morbilli, & febres malignæ
acutæ ansam quoque ad generationem hujus affectus præbere
solent, ob sanguinis crudis acidis chylosis aut maligne coagula-
tivis portionibus ac feri effervescentiam halitus vitiosos simi-
les nervoso quoq; generi impertientem. Verum de his satis.

Ratione eventûs hic affectus minime lethalis in hoc *Eventus*
subjecto, sed salutaris erit. *Predictio*
1. Quia non Essentialis, sed
per consensum. 2. Quia non connatus vel hereditarius,
ut ex historia liquet, sed ab errore externo proveniens.
3. Quia recens nec inveteratus. 4. Quia paroxysmi bre-
viores; Longiores enim majorem causæ peccantis co-
piam ac vehementiam arguunt, hinc & lethalem even-
tum afferre, licet à pleniori etiam victu fuerit malum, te-
statur *Casus VIII. l. 5.* apud *Timæum de Guldenkleæ.* 5. Quia
acidum peccans volatile explosivum cum acrimonia
conjunctum. 6. Quia epilepsia ante pubertatem curabi-
lis, Comitiales morbi aut convulsiones epilepticæ, qui-
bus

bus ante pubertatem eveniunt, curationem recipiunt; at quibus eæ veniunt vigesimo quinto ætatis anno maximam partem commoriuntur; cujus rationem petere licet ex 2. *aph.* 45. quam accurate deduxit & universalitatem aphorismi simul limitavit *Nobiliss. Excellentiss. & Experientiss. DN. D. JOH. MAURICIUS HOFFMANNUS, Prof. Publ. hujus Lycei celeberrimus, Præceptor, & Fautor noster summè observandus in Disputatione suâ Inaugurali de Paroxysmis frequentior. & vehement. th. 42.*

Not. General.

§. IV. In aliis quandoq; casibus eventus etiam lethalis præfagiendus v. g. si post febres malignas succedit ob coagulationem & putredinem sanguinis acidioris serosi. Ita etiam ob eandem rationem si variolis & morbillis supervenit, non tam morbi quam errorum in rebus non naturalibus commissorum culpa mortem infert. Rursus in aliis subjectis licet non mortem acceleret, malum tamen inveterascit, & per periodos sive certas, sive plerumq; incertas suos habet insultus, atque ad vitæ finem usque comitatur, v. g. quando causa vel hereditaria fuerit, vel mox à nativitate propter labem ab utero contractam, uti loquitur *Willis*, infestare solet, aut quando tenelli adhuc terroribus gravioribus percelluntur, à quo periculo neque adultiores plane immunes esse, exemplum quoq; puellæ cujusdam hoc in oppido Epilepsiâ curationem nullam admittente, sed per intervalla adhuc redeunte, afflictæ relatum nobis fuit.

Gurandi ratio.

Quid vero nunc consilii? anxie quærunt exposcentes auxilium omnis moræ expers mœsti atq; animo consternati Parentes, filioli vibrari membra videntes. Desiderio igitur illorum ut pro virili satis faciamus, solutio partim methodo extraordinaria, partim ordinaria procuranda. Cum enim paroxysmi Epileptici rationem habeant symptomatum urgentium, quæ flammæ vitali interitum minantur, scil. ob causæ proximæ internæ vehementiorem motum (uti *Speçtatiss. DN. DECANUS* prolixius hæc demonstravit in *Dogmatib. Med. Gen. Part. IV. c. 4. dogm. 9. in notis*) curationem quoq; & hi non

non ad se trahunt sed rapiunt. Quamvis vero in ægro hoc puerulo paroxyfmi hætenus fint breviores, omniamen studio cavendum, ne sæpius redeant, & infestent remedia exhibendo talia, quæ spiritus animales inimicos diffipent, vel eos exilire & efferari aptos reprimant (ut liceat nobis, mentem nostram exprimere verbis *supra laudati* D N. D. HOFFMANNI Jun. in *Disput. dict. th. 62.*) quod fit, quando acidum illud volatile & explosivum cohibetur præcipitantibus & imbibentibus, ne principium spinalis medullæ irritare, cerebriq; concussionem inducere valeant. Applicentur igitur extemplo frictiones artuum paullo asperiores & ligaturæ, si que in promptu sit Emplastrum vesicatorium, vel saltem rubificans ad umbilicum & nucham, vel sacculus ex rad. pœon. recentium $\odot$ sem. sinapi paratus, imponatur. Inungantur nares balsamo rutæ vel succini, si manuum digiti contracti fuerint, leniter in rectum ocys extendantur. Lignum Aloës vel pennæ Perdicum & similia accendantur.

§. V. In aliis casibus, ubi aciditas convulsiva magis prædominaverit, in paroxyfmo etiam fortioribus opus est remediis, in primis os apertum servandum, interposito aliquo corpore non duro, aut frangibili, sed tenaci, sive sacculus è tela linea crassiori antepilepticis refertus fuerit, sive è corio, ne linguam morfu lædere possit. Umbilicalia Topica extrahentia minime negligantur, quæ ex propria experientia laudavit nunquam satis laudandus *Excellentissimus* D N. D. HOFFMANNUS Senior *Prud. Med. Disp. XIII. Coroll.*

Extra paroxyfsum Curatio extraordinaria partim, *Curatio nis continuatio.* prosequenda, partim ordinaria secundum tres indicationes adjuncta. Cum igitur malum in nostro puerulo à nimia repletionem provenisse cognoverimus, operæ pretium esse censemus, remittente paroxyfmo, mox offerre infanti leve vomitorium v. g. syr. emet. Forest. ʒj.

dilutum pauca quantitate ∇ . destillatæ alicujus, aut etiam cerevisiæ tenuioris calidæ, vel gr. i. Tartari Emet. aut unum cum dimidio, ut ita saburra cruda acescens è ventriculo maturius rejiciatur. Exhibeantur deinde alia remedia paroxysmi novi insultum inhibentia. Pulver. Marchion. $\mathfrak{z}$. aut similis alius v. g.

$\mathfrak{z}$. C. C. $\mathfrak{s}$. Δ 3j.
 Cran. human. Philosoph. calcin. $\mathfrak{z}$ ij.
 Sem pœon.
 visc. quern. vel corylini. $\mathfrak{a}\mathfrak{a}$. 3 $\mathfrak{s}$.
 Margarit. ppt.
 Corall. rubr. ppt. $\mathfrak{a}\mathfrak{a}$. $\mathfrak{z}$ j.
 Smaragd. ppt. $\mathfrak{z}$ $\mathfrak{s}$.
 Croc. orient. gr. v.

M. f. pulv. tenuiss. S. Pulver öffters davon zu geben.
 Dosis $\mathfrak{z}$ $\mathfrak{s}$. aut etiam paullo plus minusve pro lubitu.

Potest etiam addi pulveribus Cinnab. nativa aut $\oplus$ ii rite ppt. ad gr. iij. 4. vel 5. vel etiam $\ominus$ succin. aut C. C. volat.

Vehiculum sit ∇ usitata. v. g.

$\mathfrak{z}$. ∇ fl. pœon.
 tilia.
 ceras. nigr. $\mathfrak{a}\mathfrak{a}$. 3 $\mathfrak{s}$ $\mathfrak{s}$.
 epilept. Lang. 3j.
 manus Chr. perlat. 3ij. vel q. s.

Pro grata edulcoratione. S.

Krafftwasser zu dem Pulver / auch sonst davon zu gebrauchen.

Externa quoq; applicari possunt non quidem superstiosa, qualia sunt characteres, numismata, sed naturalia amuleta, inter quæ radix Pœoniæ maris ejusq; femina palmam obtinent, uti patet ex *Foresti obser. l. 10. obs. 59.* quarum veritatem etiam privatim suo calculo *Speçatiss.*

DN. DECANUS comprobavit; si remiserint paroxyfmi, occasione commodâ alvi quoq; ficcitas tempeftive corrigi debet vel Lenitivo per os affumendo v. g. fyr. de cichor. cum Rhabarb. Rosar. folut. simpl. Infus. Laxativo D. *Mannagettæ* in debita dofi, & per intervalla propinandis, vel crem. tartar. à gr. vj. ad ʒß. aut ultrâ in jufculo offerendo. Vel Clyfter aliquis facile parabilis malvaceus ab ʒiij. ad ʒß. pro varietate ætatis injici potest, quales formulæ paffim in *Materiæ Medicæ fcriptoribus* præftant. Ceterum cum ab errore in victu & nimia *ἀδδνφαια* infans in horrendum hunc inciderit affectum, è fonte *Dietetico* talis victus ratio infanti & matri, quandiu lactaverit, ordinanda, quæ nec quantitate excessiva, nec qualitate vitiofa præfertim aciditate peccante nocere poffit, cum reliquarum rerum non naturalium debito regimine, quale etiam non folum præfervationis, fed & curationis gratia probe inculcavit *Sylv. d. l. §. 66. feqq.* pluribus. Inprimis vero terrores omnes animiq; commotiones præcavere necesse est. Quibus ritè & ex præfcripto observatis per Divinam benedictionem reconvalescentia perfecta erit fperanda, & filiulus vitam in pofterum vivet graviffimi hujus mali prorfus immunem.

§. VI. Non licet hîc ob temporis brevitatem curam hujus *Notæ Generalis* morbi in aliis quoque tenellæ ætatis fubjectis à diverfis obortæ cauffis prolixius annectere. In Dentitione difficiliori aliquando ad Chirurgicam operationem, qua fcalpello finditur gingivæ caro deveniendum esse fuadet *Paræus Chirurg. l. 23. c. 67.* Alias inunctiones aut frictiones molliores cum ol. amygd. dulc. pommo affo molliori. & adhibentur. Num cerebrum leporinum & fanguis cristæ galli fpecifica polleant virtute Dentitionem dolorificam fedare determinare nolumus, Præfticorum auctori-tati reliquentes. Si vermes eorumq; cruda materia mali hujus fomitem præbuerit, illorum è corpore expulfio promovenda per amara minus calida, ne febris gravior excitetur. Enim vero

hæc curatio instituti nostri excedit limites. Inter remedia Antepileptica Chymici hodieq; magnis extollunt, laudibus variè iata & çialia v. g. ç diaphoret [Sulphur. Philosophor. alt Cnoephel. Bezoard mineral. Tinctur. C &c. & plura alia. Verum de horum effectu securo fides sit penes Auctores. Specificorum quorundam vanitatem, qualia sunt radix pœoniæ maris sub puncto Æquinoctii verni solo auro effodienda, stercore certarum avicularum, Dentes linguæ piscis Aurata dicti adhærentes &c. cum privatim nobis aperuerit *Speçtatiss. DN. DECANUS* in ejus judicio & nos lubentes acquiescimus. Nugæ sunt etiam supersticiosæ, quando infans insalutato, quod fertur, hospite, à susceptore vel promatre per conclave cum aliis gestulationibus portatur. *E Chirurgicis* præter frictiones & ligaturas setaceum & fonticulus in nucha aliquando salutariter adhibentur. *Willisius* etiam sanguisugarum applicationem feliciter tentasse scripsit *d. l. c. 4. Tb. Sydenham obs. de morb. acut. sect. 4. c. 5. i.* dentitione graviore cum convulsionibus venæsectionem summe necessariam, & valde tutam deprædicare non est veritus. Enim vero licet nobis *Helmontii* judicium de talibus sanguinibus manifestè imminuentibus universaliter quidem conceptum veritati minime consonum, & experientiæ manifestè repugnans at particulariter ad ætatem infantilem & puerilem restrictum rationi & experientiæ probè consonum huc referre quando *de febril. c. 7. in princ.* ita scripsit: Talia cuncta concurrere in cruoris, virium, & corporis diminutionem.

Sed receptui canendum est. Possent quidem hæc fortius pertractari, si temporis concessisset angustia. Ast ita magnis voluisse sat est, & insufurrat aures nostras *Lyra Pindarica:*

Ἐν ἑκάστῳ μέτρῳ νοῆσαι κατὰ ἀεὶς.

Nos, à quo incepimus, iterum finimus DEO Ter. Opt. Max. grates persolventes devotissimas, quod hucusq; studiis nostris benedixerit, Eundem supplicibus venerantes precibus, ut & in posterum ad majorem Nominis sui Gloriam, Proximi vero salutem, nostrumq; emolumentum eadem clementissime dirigere velit,

FIAT!

ADDI.

ADDITAMENTA.

I.

Cardiaca interdum mortem accelerant.

II.

Crebra sanguinis missio homines febribus sæpè reddit aptiores.

III.

Pulsus inequalis in febricantibus non tam certò, ut debilis, mortem portendit.

IV.

Morbi à Demone infligi quidem, sed à medicamentis naturalibus tolli certè non queunt.

V.

Impar pilularum purgantium numerus superstitiosus est.

VI.

Signaturæ herbarum, ad hunc vel illum affectum curandum, nulla est efficacia.

Nulla

Nulla caret morbis ætas , jam prima malorum

Infantes labes afficit, & cruciat.

Herculei morbi pueros vis abripit, hosq;

Ante diem campos mittit ad Elysios:

JÆGERSCHMIDT fatum tu triste moraberis
istud,

Herculeis nisus viribus ingenii!

Nobiliss. & Clarissimo

DN. CANDIDATO,

cum voto prosperrimorum successuum

ἀποχαισῆς f.

Joh. Mauricius Hoffmann

Phil. & Med. D. Chem. atq; Anatom

Prof. Publ.

